

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 233/05-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. februára 2006 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť B. N., bytom P., zastúpeného advokátom JUDr. I. M., Ž., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 766/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 766/01 porušil základné právo B. N. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 788/01 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. B. N. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Považská Bystrica **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. B. N. **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 340 Sk (slovom deväťtisíc tristoštyridsať slovenských korún), ktoré je Okresný súd Považská Bystrica **p o v i n n ý** vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. I. M. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 26. októbra 2005 č. k. I. ÚS 233/05-25 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť B. N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 766/01.

1. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 15. februára 2001 návrh na vydanie predbežného opatrenia a súčasne žalobu o neplatnosť zmluvy o prevode nehnuteľnosti a o určenie vlastníckeho práva proti M., s. r. o., (ďalej len „žalovaný v I. rade“); J. M., st.

(ďalej len „žalovaný v II. rade“) a L. M., rod. K. (ďalej len „žalovaná v III. rade“), obaja bytom V. (ďalej len „žalovaní“).

Sťažovateľ ďalej uviedol: „Dňa 01. 07. 2003 podal právny zástupca navrhovateľa žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania.

Sťažnosťou zo dňa 6. 8. 2003 požiadal navrhovateľ v zastúpení predsedu konajúceho súdu v súlade s ust. § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov o odstránenie zbytočných prietáhov v označenej právnej veci. (...)

V našom prípade nebolo do podania tejto sťažnosti orgánom s právomocou vo veci konať právoplatne rozhodnuté. (...)

V prípade prijatia našej sťažnosti na ďalšie konanie (...) netrváme na verejnom ústnom pojednávaní senátu ústavného súdu.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľa (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Považskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 766/01 vo veci žalobného návrhu sťažovateľa o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenia vlastníckeho práva porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade s čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Považskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 766/01 vo veci žalobného návrhu sťažovateľa o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenia vlastníckeho práva konať.

Ústavný súd zároveň v súlade s čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 50 000,- Sk.

Odporca je ďalej povinný uhradiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. I. M., (...) titulom trov právneho zastúpenia čiastku 9 340,- Sk za 2 úkony právnej pomoci podľa ust. § 16, § 13 ods. 8, § 19 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (prevzatie

a príprava zastúpenia, ústavná sťažnosť – pri úkone právnej pomoci 4 534,- Sk a režijnom paušále 136,- Sk).“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho podpredsedníčka JUDr. H. L. listom č. Spr. 808/05 z 2. januára 2006 a k ústnemu pojednávaniu o prijatej sťažnosti predseda okresného súdu JUDr. M. Č. vyjadrením zo 16. januára 2006 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom z 18. januára 2006 k uvedenému vyjadreniu okresného súdu.

2. 1. Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení z 2. januára 2006 okrem prehľadu procesných úkonov v predmetnom konaní od podania žaloby uviedla: *„Z rozboru (...) úkonov vyplýva, že k prieťahom v konaní došlo v čase, keď bolo nariadené znalecké dokazovanie.“*

2. 2. Vo vyjadrení zo 16. januára 2006 predseda okresného súdu JUDr. M. Č. oznámil ústavnému súdu: *„súhlasíme s tým, aby podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. (...) ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“*

2. 3. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu podpredsedníčky okresného súdu uviedol: *„(...) vyhlasujeme, že súhlasíme s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu. (...)*

Možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že došlo k prieťahom po nariadení znaleckého dokazovania vo veci. Sme však toho názoru, že zbytočné prieťahy sú preukázané aj pred nariadením tohto znaleckého dokazovania, resp., že sa jedná o zbytočné prieťahy. (...)

Zo spisového materiálu je zrejmé, že konajúci súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie uznesením zo dňa 19. 08. 2003. Ustanovený znalec predložil vypracovaný znalecký posudok súdu dňa 06. 12. 2005. Znalecké dokazovanie teda trvalo viac ako dva roky.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 766/01:

- 15. február 2001 – sťažovateľ podal na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) návrh na vydanie predbežného opatrenia a súčasne žalobu o neplatnosť zmluvy o prevode nehnuteľnosti a o určenie vlastníckeho práva proti žalovaným;
- 24. október 2001 – z titulu vecnej príslušnosti bol spis postúpený okresnému súdu;
- 14. november 2001 – okresný súd vyzval sťažovateľa na úpravu označenia žalobcu a oznámenie hodnoty konania;
- 22. november 2001 – sťažovateľ predložil okresnému súdu upresnenie označenia žalobcu;
- 5. december 2001 – okresný súd uznesením č. k. 4 C 766/01-66 vydal predbežné opatrenie;
- 17. december 2001 – sťažovateľ vzal späť návrh v časti o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam;
- 28. december 2001 – žalovaní sa odvolali proti uzneseniu z 5. decembra 2001;

- 14. január 2002 – okresný súd vyzval žalovaných na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie;
- 4. február 2002 – sťažovateľ predložil okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu žalovaných, ktoré bolo následne postúpené žalovaným;
- 18. február 2002 – žalovaní zaplatili súdny poplatok za odvolanie;
- 18. február 2002 – okresný súd predložil spis na rozhodnutie o odvolaní krajskému súdu;
- 28. február 2002 – krajský súd rozhodnutím sp. zn. 5 Co 81/02 potvrdil uznesenie okresného súdu z 5. decembra 2001 (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28. mája 2002);
- 10. máj 2002 – spis bol vrátený okresnému súdu;
- 13. máj 2002 – okresný súd nariadil pojednávanie na 6. jún 2002;
- 6. jún 2002 – pojednávanie bolo pre neprítomnosť sťažovateľa a žalovaného v I. rade a II. rade odročené na 23. júl 2002;
- 11. jún 2002 – sťažovateľ predložil okresnému súdu návrh na vypočutie svedka;
- 15. júl 2002 – okresný súd zrušil termín pojednávania nariadený na 23. júl 2002;
- 13. august 2002 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 3. október 2002;
- 3. október 2002 – pojednávanie bez účasti žalovaných bolo za účelom vypočutia žalovaných a svedkyne odročené na neurčito;
- 18. november 2002 – okresný súd nariadil pojednávanie na 30. január 2003;
- 30. január 2003 – okresný súd odročil pojednávanie pre neprítomnosť sťažovateľa a žalovaných v II. a III. rade na 3. apríl 2003 za účelom vypočutia žalovaných a svedka;
- 18. február 2003 – okresný súd pojednávanie nariadené na 3. apríl 2003 zrušil a nariadil na 15. apríl 2003;
- 15. apríl 2003 – pojednávanie bolo pre neprítomnosť sťažovateľa, jeho právneho zástupcu a žalovanej v III. rade odročené za účelom písomného vyjadrenia svedkyne;
- 2. júl 2003 – sťažovateľ požiadal okresný súd o nariadenie pojednávania,
- 19. august 2003 – okresný súd nariadil pojednávanie na 18. september 2003 a nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru oceňovania nehnuteľností Ing. P.;
- 18. september 2003 – pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnil sťažovateľ ani jeho právny zástupca, bolo po vypočutí žalovaných odročené za účelom vypracovania znaleckého posudku;

- 23. september 2003 – znalec oznámil okresnému súdu, že miestne šetrenie nariadil na 15. november 2003;
- 21. január 2004 – znalec oznámil okresnému súdu, že mu na miestnom šetrení neboli predložené doklady a že znalecký posudok podá po ich predložení;
- 17. február 2004 – znalec oznámil okresnému súdu, že mu neboli účastníkmi konania predložené ním požadované doklady, z uvedeného dôvodu požiadal okresný súd o súčinnosť,
- 17. máj 2004 – okresný súd vyzval účastníkov konania na predloženie znalcom požadovaných dokladov,
- 7. jún 2004 – sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že nemá k dispozícii požadované doklady a nie je v jeho možnostiach tieto zabezpečiť;
- 9. august 2004 – okresný súd vyzval znalca, aby sa vyjadril, či mu boli predložené podklady na vypracovanie znaleckého posudku;
- 3. september 2004 – znalec oznámil okresnému súdu, že mu neboli predložené podklady na vypracovanie znaleckého posudku;
- 20. september 2004 - okresný súd pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty urgoval žalovaných, aby predložili doklady potrebné na vypracovanie znaleckého posudku;
- 9. november 2004 – okresný súd uložil žalovaným poriadkovú pokutu, proti čomu podali žalovaní odvolanie;
- 7. december 2004 – okresný súd vyzval znalca na podanie správy, či mu boli predložené požadované doklady;
- 21. december 2004 – spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaných;
- 31. január 2005 - krajský súd uznesením potvrdil rozhodnutie okresného súdu z 9. novembra 2004 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1. apríla 2005);
- 1. apríl 2005 – spis bol predložený na vymáhanie poriadkovej pokuty;
- 21. júl 2005 – okresný súd uložil znalcovi zabezpečiť si podklady na vyhotovenie znaleckého posudku;
- 20. september 2005 – znalec oznámil nariadenie termínu ohliadky na mieste samom na 5. október 2005;

- 3. október 2005 – znalci boli okresným súdom predĺžená lehota na predloženie znaleckého posudku do 15. decembra 2005;
- 6. december 2005 – znalec predložil okresnému súdu znalecký posudok;
- 9. december 2005 – okresný súd priznal znalci odmenu za podaný znalecký posudok;
- 12. december 2005 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 23. február 2006.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 4 C 766/01 o určenie neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľnosti, došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka namietaného konania nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani predseda a podpredsedníčka okresného súdu vo svojich vyjadreniach nepoukázali na zložitosť tejto veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že na celkovej dĺžke konania má podiel aj sťažovateľ, a to podaním žalobného návrhu na vecne nepríslušnom krajskom súde (15. február 2001) do jeho postúpenia príslušnému okresnému súde (24. október 2001), t. j. viac ako 8 mesiacov, neúčastou na viacerých pojednávaniach (napr. 6. júna 2002, 15. apríla 2003 a 18. septembra 2003), v dôsledku čoho boli predmetné pojednávania okresným súdom odročené.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti konštatuje, že neefektívna činnosť okresného súdu od nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania (19. august 2003) do predloženia znaleckého posudku (6. december 2005) prispela k celkovej dobe zbytočných prietáhov, ktorá bola ustálená ústavným súdom v trvaní viac ako dvoch rokov. Okresný súd v tomto období konal, ale jeho úkony nevedli k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že znalec oznámil okresnému súde, že mu žalovaní nepredložili doklady potrebné na vypracovanie znaleckého posudku (7. jún 2004), poriadkovú pokutu týmto však uložil až 9. novembra 2004, t. j. po viac ako piatich mesiacoch, k využitiu procesných prostriedkov podľa procesného kódexu (napr. aj uložením poriadkovej pokuty) však nepristúpil v prípade znalca, ktorý kontrolný znalecký posudok predložil až po viac ako dvoch rokoch (nariadený 19. augusta 2003 a predložený okresnému súde až 6. decembra 2005).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považoval za primerané vo výške 20 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia.

Právny zástupca sťažovateľa si uplatnil a vyúčtoval trovy v celkovej výške 9 340 Sk, a to za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2004 vrátane paušálu.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 13 ods. 8 prvej vety, § 16 ods. 1 písm. a) a c) a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platných do 31. decembra 2004 a z ustanovení § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Sťažovateľovi patrí náhrada trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2004 (príprava a prevzatie veci a spísanie sťažnosti) vrátane režijného paušálu spolu vo výške 9 340 Sk a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2006 (stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 18. januára 2006) v sume 2 730 Sk a režijný paušál 169 Sk. Sťažovateľ má nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom v celkovej výške 12 234 Sk.

Pretože právny zástupca si uplatnil náhradu trov za právne zastúpenie len vo výške 9 340 Sk, ústavný súd mu priznal náhradu trov v uplatnenej výške, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 4.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. február 2005